

Sveti Andrej.

326/333

Kristus šele učence, pa jim oznani sv. post. K sv. božanju uveljči.
 Potem potujejo taro. postni dan čez miske yrice in pridejo delec
 na zelend kato. Kristus vžane svoj ščit, pa ga pogrne na zemljo
 in pravi: pljuvajte šine tve, če ste se učenci moji. Najprej
 je pljuvil sv. Janca, pljuvil je šine tve. Potlej je pljuvil
 sv. Janca, pljuvil je tudi šine tve. Zamirne pljuve sv. Andrej,
 izpljuvil je šiv miske jagele. Se mu Kristus tako ypozi: glaj
 parti moj učence pred se do, da boš drugič rojen. žalostno je
 je sv. Andrej od učenceo slovo: prosite, prijatli, boga, da mi
 še to milost da, da bi se uveljal v naši družini bil in se yrami
 v sv. nebesih veselil. Šel je potem od njih in pride na zelend
 kato, tam nauosi yruado, zajel je na vseh šitih oglih in
 sede na njo v oglij. Yruada goči svetlo in rad yruado v
 graku angelci prepriajo, ker se jih vse veselil. Jezus in učenci
 pridejo ravno to pot, zagledajo yruado in vidijo Andrejca
 to, vse se yganu, samo očaji je bilo celo. Reče jim Jezus ostje
 sabo azeti. Zavejejo ga v ruto in nesejo ga sabo. Tudi vse
 začne prihajati, prilepo do klične in prosijo, da bi jih azeli
 čez noč pod streho. Šli so v ruto, sedajo zamirno, oče jajo in ke
 dar odveč jajo, poklekajo in molijo sv. rojnklauf. Očeje ducjo
 namirno in ležejo spat. Kličnarsca je imela mlado keč. Kličica
 je Janca čakala, da so gaspali, pa se ni mogla zdržati, da bi se
 pokusila očaja. Ali klič ga je pokusila, občutila je kaj, da je
 Andreja zanosila. Drugo jutro učenci ostavejo, pa se napravijo
 na pot. Zavejejo ruto z mižo, ali vidijo, da je pražna, pa
 plašajo Kristusa: kam pa je očaje preslo: ruto je bila zavex
 gna in ni znanija, da je iz nje sucedeno. Kristus pa jim reče:
 postimo to svet gospod boga, bog je se, kako Andreja spat
 obude. Čudo je, ker veselo to, da svet Andrej spat rojnu bo.

S